

sig bunden til, hvad der var fastslaaet enten af Jernbanekommissionen eller ved tidligere Vedtagelser i dette Ting eller i Rigsdagen som Helhed. Jeg maa dog her hævde en noget anden Opfattelse, thi Forholdene ere nu efter min Mening forandrede. Det skulde være mig let, ogsaa for Flertallets Ordførers Vedkommende i denne Sal, at dokumentere — jeg har ikke nu haft Tid til at slaa det efter i Tidenden, men det behøves heller ikke, det kan altid gøres, hvis det forlanges —, at man netop under Behandlingen af disse Lønningslove fra forskellige af Medlemmerne her i Salen, der nu tilhøre Regeringspartiet, udtrykkelig har gjort opmærksom paa, at de politiske Forhold, den daværende Regerings Stilling i Almindelighed, medførte, at man den Gang med Hensyn til Standpunktet til Lønningslovene indtog denne eller hin Stilling. Men nu ere de politiske Forhold fuldstændig forandrede, nu have vi faaet Systemskiftet, og som Følge heraf kan jeg ikke erkende, at den ærede Minister har Ret, naar han mener, at Rigsdagen skulde være bunden ved tidligere Afgørelser i saa Henseende. Jeg tror derfor, og vil heller ikke have opfattet den ærede Finansminister paa anden Maade end, at det Udvalg, der nedsættes om disse Lønningslove, staa frit og kan forbedre dem og gøre Ændringer i den Retning, som Udvalget maatte ønske.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Guldbrandsen: Jeg skal tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Lønningsudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1902—1903.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4143).

Sagen sattes til Forhandling.

Philipsen: Den Udtalelse i Bemærkningerne til nærværende Lovforslag, at det er i væsentlig Overensstemmelse med Lov af 3die April 1901 om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1901—02, er rigtig. De Ændringer, der ere foretagne i Loven, saaledes som vi vedtog den i forrige Finansaar, ere ubetydelige, jeg skal komme ind paa dem om et Øjeblik. Jeg skal først gøre et Par Bemærkninger om den Lov, som nu er i Kraft. Det vil jo erindres, at den Lov blev vedtagen enstemmig i dette Ting og enstemmig i det andet Ting, udgaaet af et Forslag, som havde Underskrifter af alle Partier her i Salen. Trods denne Enstemmighed, der var her i Tinget om denne Lovs Tilblivelse, var det jo saaledes, at den fremkaldte ikke saa lidt Uvillie, i alt Fald officielt udtalt Uvillie i Pressen, i Funktionærkredse, som ogsaa blev os tilkendegivet paa forskellig Maade. Jeg tror, at efterhaanden som Tiden gik, lagde Stormen sig, det viste sig, at der i Virkeligheden i Statsfunktionærkredse var ikke saa ringe Tilfredshed; der var saare megen Tilfredshed med denne Lov, der saaledes fremkom i forrige Rigsdagssamling. Og vil man søge et Vidnesbyrd derom, vil man kunne finde et gyldigt Vidnesbyrd i de Udtalelser, som nu fremkomme fra forskellig Side angaaende de af Regeringen nu forelagte Lønningslovforslag. Det paaberaibes jo nemlig i den Kritik, der øves over for disse Forslag, at Funktionærerne vare langt bedre tilfredse med det midlertidige Lønningstillæg, de fik i Fjor, de vare stillede gunstigere derefter, end de ville blive efter de nye Forslag. Da nu disse Lovforslag, som Regeringen har